

یک‌ا برای سال ۲۰۲۴ تشریح شد:

تهدید نخست آمریک

شود. روسیه بیش از هر زمان دیگری از زمان جنگ جهانی دوم متحمل خسارات نظامی شده است. تقریباً ۳۰۰ هزار نیروی انسانی و هزاران تانک و خودروهای زرهی و رزمی خود را از دست داده است. ارتش روسیه با مسائل فرسایشی، کمبود پرسنل و چالش‌های روحی مواجه بوده و خواهد بود. هر چند اتکا به مین‌ها، مواضع دفاعی از پیش آماده‌شده و آتش غیرمستقیم به این کشور کمک کرده است تا حملات اوکراین را در سال ۲۰۲۳ دفع کند. با این وجود، بن‌بست ایجادشده در جنگ، به نفع مزیت‌های نظامی استراتژیک روسیه است و به‌طور فزاینده‌ای صحنه را به نفع مسکو تغییر می‌دهد. صنعت دفاعی روسیه به‌طور قابل توجهی تولید تسلیحات تهاجمی دور برد، مهمات توپخانه و سایر قابلیت‌ها را افزایش می‌دهد و این قابلیت‌ها به این کشور اجازه می‌دهد در صورت لزوم یک جنگ طولانی از شدت بالا را ادامه دهد. در همین حال، مسکو از اواخر سال ۲۰۲۳ پیشرفت‌های فزاینده‌ای در میدان نبرد داشته است و از عدم اطمینان در مورد آینده کمک‌های نظامی غرب به اوکراین سود برده است. نیروهای نظامی مسکو پس از متحمل شدن تلفات گسترده تجهیزات و پرسنل در جریان درگیری با اوکراین، به چند سال زمان برای بازسازی نیاز دارد. مسکو در میانه تلاش برای بازسازی نیروی زمینی خود، برای بازدارندگی استراتژیک بیشتر به قابلیت‌های هسته‌ای و دفاع هوایی متکی خواهد بود. صرف‌نظر از این، نیروهای هوایی و دریایی روسیه به ارائه بر خی از قابلیت‌های قدرتمند خود ادامه خواهند داد. برنامه‌های اعلام‌شده مسکو برای گسترش نیروهای زمینی خود تقریباً به‌طور قطع شکست خواهد خورد، اما با این وجود در طول زمان منجر به ایجاد ارتشی بزرگتر خواهد شد؛ حتی اگر این ارتش از نظر کیفی بهتر نشود.

سلاح کشتار جمعی

روسیه به مدرن سازی قابلیت‌های تسلیحات هسته‌ای خود ادامه خواهد داد و بزرگترین و متنوع‌ترین انبار تسلیحات هسته‌ای را حفظ خواهد کرد. مسکو توانایی‌های هسته‌ای خود را برای حفظ بازدارندگی و دستیابی به اهداف خود در درگیری احتمالی با ایالات متحده و ناتو ضروری می‌داند و این ابزار را ضمن نهایی امنیت فدراسیون روسیه می‌داند. ناتوانی روسیه در دستیابی به پیروزی‌های سریع و قاطع در میدان نبرد، در کنار حملات اوکراین به داخل روسیه، همچنان نگرانی‌هایی را در مورد استفاده پوتین از سلاح‌های هسته‌ای ایجاد می‌کند. در سال ۲۰۲۳، پوتین به‌طور علنی تمایل خود را برای انتقال سلاح‌های هسته‌ای به بلاروس در پاسخ به درخواست طولانی مدت مینسک اعلام کرد. مسکو انتخابات ایالات متحده را به‌عنوان فرصت می‌بیند و عملیات‌های نفوذ را برای دهه‌ها انجام داده است. روسیه در حال بررسی این موضوع است که چگونه نتایج انتخابات ایالات متحده در سال ۲۰۲۴ می‌تواند بر حمایت غرب از اوکراین تأثیر بگذارد و احتمالاً تلاش خواهد کرد تا بر انتخابات به روش‌هایی تأثیر بگذارد که به بهترین نحو از منافع و اهداف آن حمایت کند.

چالش‌های روسیه

در حالی که پوتین سعی می‌کند از شکست دادن شورش واکتر در ژوئن ۲۰۲۳ به‌عنوان گواهی بر این مدعا استفاده کند که جامعه روسیه با رهبری او متحد است، اما او همچنان با چالش‌های داخلی از جمله کاهش حمایت نخبگان، فشار اقتصادی و بار جنگ در اوکراین مواجه است. مسکو احتمالاً نیاز دارد که هزینه‌های نظامی افزایش یافته را با نیاز به درآمد اضافی متعادل کند، بدون اینکه شرکت‌های خصوصی و تحت حمایت دولت یا مردم روسیه را با هزینه‌های جنگ مواجه کند. روسیه با مشکلات بلندمدت از جمله کمبود سرمایه‌گذاری خارجی به‌ویژه در بخش انرژی خود مواجه است.

ایران

ایران به تهدید منافع، متحدان آمریکا و نفوذ ایالات متحده در خاورمیانه ادامه خواهد داد و قصد دارد موقعیت نوظهور خود را به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای تثبیت کند و در عین حال تهدیدات علیه خود و خطر درگیری نظامی مستقیم را به حداقل برساند. تهران سعی خواهد کرد از موقعیت‌های نظامی اخیر خود از طریق شبکه

منطقه‌ای، دستاوردهای دیپلماتیک، برنامه هسته‌ای گسترش یافته و فروش تسلیحات خود برای پیشبرد اهداف خود و همچنین تقویت بیشتر روابط با مسکو، استفاده کند. ایران به دنبال استفاده از مناقشه غزه برای محکوم کردن اسرائیل، تقبیح نقش اسرائیل در منطقه و منصرف کردن سایر کشورهای خاورمیانه از عادی سازی روابط با اسرائیل خواهد بود. بعید است که موضع ایران در مورد مناقشه غزه، چالش‌های موجود را بپوشاند. در داخل کشور، عملکرد ضعیف اقتصادی و نارضایتی‌های اجتماعی هنوز حکومت را با فشار مواجه می‌کند.

دهه‌ها ایجاد روابط، ارائه پشتیبانی، تأمین مالی، تسلیحات و آموزش به شرکای خود در سراسر خاورمیانه، از جمله حزب‌الله لبنان، حوثی‌ها و شبه‌نظامیان مورد حمایت ایران در عراق و سوریه، تهران را قادر خواهد ساخت تا با نشان دادن اثربخشی استفاده از «مجموع مقاومت»، کنسرسیومی متشکل از مبارزان همفکر خود شکل دهد. تهران پس از حمله حماس در ۷ اکتبر، با سازماندهی ضداسرائیلی و ضدآمریکایی، توانست توانایی‌های نظامی شبکه را منعطف کند. حملات از لبنان به تنگه باب‌المندب در حالی انجام شد که ایران از پیامدهای مهم بحران غزه ایمن مانده است. طی سال ۲۰۲۳، ایران نفوذ دیپلماتیک خود را از طریق بهبود روابط با روسیه، عربستان سعودی و عراق گسترش داد. ایران آمادگی خود را برای اجرای مجدد برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) در سال ۲۰۱۵ برای دستیابی به کاهش تحریم‌ها اعلام کرده، اما ادامه حمایت‌های تهران از نیروهای نیابتی و تهدید مقامات سابق ایالات متحده، در راستای توافق نبوده است.

بذرهای نارضایتی اقتصادی، سیاسی و اجتماعی هنوز در ایران وجود دارد و می‌تواند تهدیدی برای نزاع‌های داخلی بیشتر باشد، مانند آنچه در اعتراضات گسترده و طولانی در داخل ایران در اواخر سال ۲۰۲۲ و اوایل سال ۲۰۲۳ مشاهده شد. ایران همچنین به تهدید مستقیم نیروهای ایالات متحده در خاورمیانه ادامه خواهد داد و به تلاش‌های ۱۰ ساله خود برای توسعه شبکه‌های نفوذ در داخل ایالات متحده متعهد باقی می‌ماند. ایران به دنبال هدف قرار دادن مقامات سابق و فعلی آمریکا به‌عنوان انتقام از ترور قاسم سلیمانی، فرمانده نیروی قدس سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است و قبلاً تلاش کرده بود عملیات مرگباری را در ایالات متحده انجام دهد. درگیری در غزه و حمایت ایران از حماس می‌تواند تلاش‌های ایران را تضعیف کرده و موجب شود که ایران نتواند جایگاه بین‌المللی خود را بهبود بخشد و سرمایه‌گذاری خار جی جذب کند. ایران پس از درگیری غزه همچنان تهدیدی برای اسرائیل و متحدان و منافع ایالات متحده در منطقه باقی خواهد ماند و احتمالاً به تسلیح و کمک به متحدان خود برای تهدید ایالات متحده و همچنین حمایت از حماس و سایرینی که به دنبال جلوگیری از برقراری صلح بین اسرائیل و فلسطین هستند، ادامه خواهد داد. در حالی که ایران برای اجتناب از درگیری مستقیم با اسرائیل یا ایالات متحده محتاط خواهد بود، با این وجود، حملات موشکی و پهپادی شبه‌نظامیان مورد حمایتش را علیه نیروهای آمریکایی در عراق و سوریه ممکن کرده است. تبادل آتش حزب‌الله با اسرائیل در مرز شمالی با لبنان و حملات موشکی و پهپادی حوثی‌ها به اسرائیل و به کشتی‌های تجاری در دریای سرخ از این جمله هستند

فعالیت هسته‌ای ایران

ایران در حال حاضر فعالیت‌های کلیدی برای تولید یک سلاح هسته‌ای قابل آزمایش را انجام نمی‌دهد. با این حال، از سال ۲۰۲۰، تهران اعلام کرده است که دیگر محدود به محدودیت‌های برجام نیست و برنامه هسته‌ای خود را تا حد زیادی گسترش داده، نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را کاهش داده و فعالیت‌هایی را انجام داده است که در صورتی که بخواهد، به ایران موقعیت بهتری برای تولید یک سلاح هسته‌ای می‌دهد. ایران از برنامه هسته‌ای خود برای ایجاد اهرم‌های مذاکره و پاسخ به فشارهای بین‌المللی استفاده می‌کند. تهران اعلام کرده در صورتی که ایالات متحده به تعهدات خود در برجام عمل کند و آژانس پرونده تحقیقات پادمانی باقیمانده خود را ببندد، به محدودیت‌های برجام باز می‌گردد. تهران

مقدار کمی اورانیوم غنی‌شده ۶۰ درصد را با هم مخلوط کرده و میزان تولید خود را از ژوئن تا نوامبر ۲۰۲۳ به میزان قابل توجهی کاهش داد. ایران به افزایش اندازه و سطح غنی‌سازی ذخایر اورانیوم خود و توسعه، ساخت و بهره‌برداری از سانتریفیوژهای پیشرفته ادامه می‌دهد. تهران زیرساخت‌ها و تجربه لازم برای تولید سریع اورانیوم با درجه تسلیحاتی را دارد؛ البته اگر بخواهد این کار را انجام دهد. ایران احتمالاً نصب سانتریفیوژهای پیشرفته‌تر، افزایش بیشتر ذخایر اورانیوم غنی‌شده خود یا غنی‌سازی اورانیوم تا ۹۰ درصد را در پاسخ به تحریم‌های اضافی، یا حمله به تأسیسات هسته‌ای خود در نظر خواهد گرفت. ایران احتمالاً قصد دارد به تحقیق و توسعه عوامل شیمیایی و بیولوژیکی برای اهداف تهاجمی ادامه دهد. دانشمندان نظامی ایران در مورد مواد شیمیایی، سموم و تنظیم‌کننده‌های زیستی تحقیق کرده‌اند که همگی دارای طیف وسیعی از اثرات آرام‌بخش، تجزیه‌کننده و ناتوان‌کننده هستند.

رویکرد ترکیبی ایران به جنگ-یا استفاده از قابلیت‌های متعارف و غیرمتعارف - برای آینده قابل پیش‌بینی تهدیدی برای منافع ایالات متحده در منطقه خواهد بود. عملیات جنگی غیرمتعارف ایران و شبکه شرکا و نیروهای نیابتی، تهران را قادر می‌سازد تا منافع خود را دنبال کرده و عمق استراتژیک خود را تا حدودی حفظ کند. ایران ساخت هواپیماهای آموزشی پیشرفته را آغاز کرده است و احتمالاً به دنبال دستیابی به سیستم‌های تسلیحات متعارف جدید مانند هواپیماهای جنگنده پیشرفته، هلیکوپتر و تانک‌های نبرد خواهد بود. با این حال، محدودیت‌های مالی، سرعت و میزان خرید را کاهش می‌دهد. توانمندی‌های موشکی، پهپادی، پدافند هوایی و دریایی ایران به تهدید آمریکا و دارایی‌های تجاری و نظامی شریک خود در خاورمیانه ادامه خواهد داد. برنامه‌های موشکی بالستیک ایران دارای بزرگترین زرادخانه در منطقه است و تهران بر بهبود دقت، کشندگی و قابلیت اطمینان موشک‌های خود تأکید دارد. در همین حال، کار ایران بر روی ابزارهای پرتاب فضایی - از جمله سیمرغ - زمان تولید یک موشک بالستیک قاره‌پیما را کوتاه می‌کند. اگر ایران تصمیم به توسعه چنین قابلیتی بگیرد، می‌تواند در کوتاه‌مدت به آن دست یابد.

تخصص و تمایل روزافزون ایران برای انجام عملیات سایبری تهاجمی، این کشور را به تهدیدی بزرگ برای امنیت شبکه‌ها و داده‌های ایالات متحده و متحدان و شرکا تبدیل می‌کند. رویکرد تهران به حملات سایبری، زیرساخت‌های ایالات متحده را در معرض خطر قرار می‌دهد، به‌ویژه که حملات قبلی این کشور علیه اهداف اسرائیل نشان می‌دهد ایران مایل است کشورهایی با قابلیت‌های سایبری قوی‌تر از خودش را هدف قرار دهد. ایران به اجرای عملیات نفوذ بدخواهانه در خاورمیانه و سایر مناطق از جمله تلاش برای تضعیف فرآیندهای سیاسی ایالات متحده و تشدید اختلافات ادامه خواهد داد. پیش از انتخابات ایالات متحده در سال ۲۰۲۴، ایران ممکن است تلاش کند تا عملیات نفوذی را با هدف تهدید منافع ایالات متحده انجام دهد؛ از جمله هدف قرار دادن انتخابات ایالات متحده، زیرا در گذشته تمایل و توانایی خود را برای انجام این کار نشان داده است. در طول چرخه انتخابات آمریکا در سال ۲۰۲۰، بازیگران سایبری ایرانی تلاش کردند اطلاعات رای دهندگان ایالات متحده را به‌دست آورند و با ارسال ایمیل‌های تهدیدآمیز به رای‌دهندگان و انتشار اطلاعات نادرست در مورد انتخابات در روند انتخابات اخلال ایجاد کنند. همین بازیگران ایرانی، فعالیت‌های خود را توسعه داده و مجموعه‌ای از تکنیک‌ها را با ترکیبی از قابلیت‌های سایبری و نفوذ توسعه داده‌اند که ایران می‌تواند در طول این دوره از آن استفاده کند.

چالش‌های ایران

پس‌رغم اینکه اعتراضات در اواخر سال ۲۰۲۲ و اوایل سال ۲۰۲۳ به پایان رسید، اما ایران همچنان با چالش‌های داخلی مواجه است که توانایی حکومت را برای دستیابی به اهدافش محدود می‌کند. سوم‌دریت و تحریم‌های بین‌المللی تر مزمای بر اقتصاد ایران هستند که توانایی حکومت را برای جلب حمایت داخلی محدود می‌کند. اقتصاد ایران در بحبوحه تورم بالا، فشار تحریم‌ها و کاهش ارزش پول روزگار می‌گذراند. بیشتر دستمزدها نمی‌توانند با تورم همگام شوند و این امر منجر به کاهش قدرت خرید خانوارها می‌شود. در طول سال‌های آینده، ایران به دلیل کمبود منابع آبی، به‌طور فزاینده‌ای با تغییرات آب و هوایی مواجه خواهد شد. وابستگی ایران به درآمدهای صادرات نفت و کندشدن رشد اقتصادی در چین - بزرگترین خریدار نفت ایران - درآمدهای کمتری را برای تهران به دنبال خواهد داشت و کسری بودجه را بیشتر خواهد کرد. این امر احتمالاً باعث کاهش هزینه‌های دولت در زیرساخت‌ها از جمله برق و آب می‌شود. دوران گذار در راس قدرت ایران می‌تواند چالش‌هایی برای سیستم ایجاد کرده و به جناح‌گرایی نخبگان سیاسی در ایران دامن بزند.

سیاستمداران

بایدن اشتباه می‌کند

بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در مصاحبه با وبگاه آمریکایی پولیتیکو گفت که اظهارات جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا درباره او اشتباه است. نتانیاهو در این مصاحبه افزود: «نمی‌دانم منظور بایدن چه بوده، اما اگر منظورش این بوده است که من سیاستی را علیه اکثریت افکار عمومی در (رژیم) اسرائیل پیش می‌برم و این به منافع (رژیم) اسرائیل آسیب می‌زند، اشتباه می‌کند.» وی با بیان این ادعا که سیاست من سیاست مورد حمایت اکثریت قاطع اسرائیلی‌ها است، گفت: «آنها از عملیات نظامی که ما برای از بین بردن باقی‌مانده تیپ‌های حماس انجام می‌دهیم و همچنین از موضع من در مورد لزوم مخالفت با تلاش‌ها برای وادار کردن ما به پذیرش کشور فلسطین حمایت می‌کنند.» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی مدعی شد: «اکثر اسرائیلی‌ها درک می‌کنند که اگر این کار را نکنیم به کشتار هفتم اکتبر باز می‌گردیم.» نتانیاهو در ادامه گفت: «بنابر این سیاست من سیاست اکثریت اسرائیلی‌ها است و اکثریت قریب به اتفاق همیشه متحده هستند.»

درگیری لفظی چین و هند

دهلی‌نو اعتراض‌های پکن به سفر مودی به منطقه «آروناچال پرداش» را رد و اعلام کرد که این ایالت مرزی در شمال شرقی همیشه بخشی جدانشدنی و غیرقابل انکار از هند بوده است. اظهارات وزارت خارجه هند در حالی مطرح شده که وانگ ونبین، سخنگوی وزارت خارجه چین گفت که پکن به شدت با فعالیت‌های مودی در این منطقه مخالف است و یک اعتراض دیپلماتیک را تسلیم هند کرده است. نخست‌وزیر هند روز شنبه به منطقه آروناچال پرداش سفر کرد تا در مراسم افتتاح پروژه‌های زیرساختی از جمله تونلی که آنجا را با منطقه مرزی راهبردی تاوانگ ارتباط می‌دهد، شرکت کند. انتظار می‌رود این تونل حرکت سریع‌تر و روان‌تر نیروها را در منطقه مرزی تضمین کند. چین منطقه آروناچال پرداش را بخشی از جنوب تبت و خاک خود می‌داند در حالی که هند این ادعا را رد کرده و می‌گوید این منطقه همواره بخشی از هند بوده است.

سوئد خواستار پایگاه‌های دائمی ناتو نیست

وزیر خارجه سوئد که به‌تازگی به سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) پیوسته، تأکید کرد که استکهلم خواستار ایجاد پایگاه‌های دائمی ناتو در این کشور نیست. «توبیاس بیلسستروم» وزیر امور خارجه سوئد اعلام کرد که انجمن‌های مرتبط با ناتو در سوئد فعالیت خواهند کرد؛ اما ما خواستار ایجاد پایگاه‌های دائمی ناتو در کشور خود نیستیم، روز دوشنبه پرچم سوئد در مقر ناتو در بروکسل برافراشته شد و این کشور به‌طور رسمی به‌عنوان سسی و دومین کشور به عضویت ناتو درآمد. «ینس استولتنبرگ» دبیرکل ناتو در یک کنفرانس مطبوعاتی در بروکسل پس از تصویب عضویت سوئد اعلام کرد که این روز یک روز تاریخی است. دبیرکل ناتو گفت که بعد از ۲۰۰ سال عدم تعهد، سوئد اکنون از حمایت اعطا شده براساس ماده ۵ ناتو، تضمین آزادی و امنیت متحدان بر خوردار است. «اولف کریسترسون» نخست‌وزیر سوئد هم در این کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد که سوئد به خانه بازگشته است.